

HET EIKENDAL

Bij den aanvang van Sauls regeering waren de Filistijnen door Jonathans geloofsdaad verslagen te Michmas, en achtervolgd tot Ajalon toe.

Daarna was er een sterke krijg gebleven tusschen Saul en de Filistijnen.

In dien krijg was tot dusverre het succes geweest aan de zijde van Saul.

Zooveel succes had Saul gehad, dat de Filistijnen grootendeels teruggedreven zijn naar hun oorspronkelijke woonplaatsen.

In die positie kunnen de Filistijnen zich niet schikken. Zij zullen een nieuwe poging ondernemen, om door te dringen in het bergland van Juda. Daartoe verzamelen zij hun heir ten strijde.

Zij rukken op met hun leger door een der beekbeddingen, die van de vlakke leiden naar het bergland.

Zij hebben daartoe gekozen het Eikendal, of de wadi es samt.

Waar de bergen aan weerszijden van de wadi wat hooger en meer ontoegankelijk worden, buigt de bedding zich om naar het Zuiden, en krijgt den naam wadi es sur. Langs deze wadi loopt een weg naar Hebron. In de bocht splitst zich een tweede wadi af, de wadi es djindi, waarlangs in Oostelijke richting de weg naar Bethlehem voert.

Bovendien leidt nog een derde weg in Noordelijke richting naar Dan en het gebergte van Efraïm langs de wadi es najil.

Bij het vereenigingspunt van deze drie wadi's is een kleine vlakte, met wat weiland en akkers, en tegen de hellingen struikgewas.

Waarschijnlijk hebben de legers van Filistijnen en Israëlieten elkander daar ontmoet.

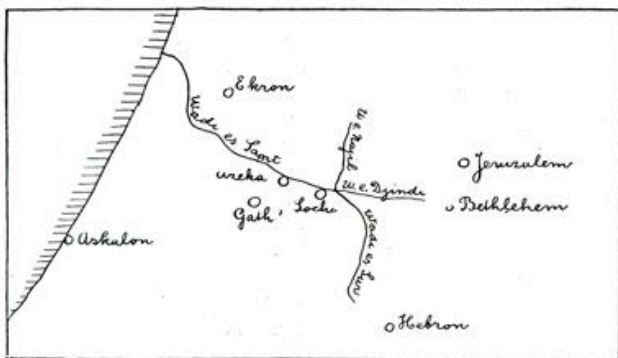
De Filistijnen zijn zoover doorgedrongen.

Hier snijdt Saul hun den verderen toegang langs een der drie genoemde wegen af.

Beide legers liggen daar nu tegenover elkaar.

Beide nemen een sterke positie in, gedekt in den rug door de bergheellingen. Wie aanvalt, verliest die dekking; moet een eindweegs door de open vlakte trekken; de beekbedding met haar opeenstapeling van rotsblokken en steenen doortrekken en zonder eenige bescherming de helling aan de andere zijde beklimmen.

Geen wonder, dat geen der beide legers er lust toe gevoelt, tot den aanval over te gaan. Weken lang liggen de beide legers afwachgend tegenover elkaar. Goliath tracht dan door zijn honen de Israëlieten tot den aanval uit te lokken. s.

558

AVOND

Het grasveld bronst in gloed van hemelgoud: en door de rijen dichte dennenstammen, langs groene naalden en langs 't dorre hout, waast teere glans van purpren avondvlammen,

waart over roggeakkers, frissche klaver, velden lupinen, in verrassend geel, en halmenwuiwend rijpgeworden haver, over de kroon van linde en abeel.

En door den stillen vrede der landouwen fluistert de wind door prev'lend espenblad, terwijl de verre avondnevels grauwen: 't is licht en schaduw op het levenspad.

Ik luister peinzend naar de boschgeluiden en 't fluisterend gelispel om mij heen en vraag mij af wat of ze toch beduiden, ik voel mij hier zoo moederziel alleen.

Alleen? — O God, Uw Vaderlijk geleide, Uw Godsgeschenk, dat heel mijn leven vult, geef, dat ik nimmer, nimmer daarvan scheid, maar dat het steeds mijn levenswolk verguldt.

H. W. A.